

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2016. január 21.*

„Előzetes döntéshozatal — 883/2004/EK rendelet — 5. cikk — Az »egyenértékű ellátások« fogalma — Az Európai Gazdasági Térség két tagállamában nyújtott öregségi ellátás egyenértékűnek tekintése — A társadalombiztosítási járulékok összegének kiszámításához a más tagállamokban felvett öregségi ellátásokat figyelembe vevő nemzeti szabályozás”

A C-453/14. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Verwaltungsgerichtshof (legfelsőbb közigazgatási bíróság, Ausztria) a Bírósághoz 2014. szeptember 29-én érkezett, 2014. szeptember 10-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Vorarlberger Gebietskrankenkasse,**

Alfred Knauer

és

a **Landeshauptmann von Vorarlberg**

között,

Rudolf Mathis

részvételével

folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: L. Bay Larsen, a harmadik tanács elnöke, a negyedik tanács elnökeként eljárva, J. Malenovský, M. Safjan, A. Prechal (előadó) és K. Jürimäe bírák,

főtanácsnok: Y. Bot,

hivatalvezető: V. Giacobbo-Peyronnel tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2015. július 16-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Vorarlberger Gebietskrankenkasse képviselőjében J. Lercher Rechtsanwalt,

* Az eljárás nyelve: német.

- A. Knauer képviselőjében J. Nagel és M. Bitriol Rechtsanwältin,
- az osztrák kormány képviselőjében G. Hesse, meghatalmazotti minőségben,
- az Egyesült Királyság Kormányának képviselőjében V. Kaye, meghatalmazotti minőségben, segítője: T. de la Mare QC,
- az Európai Bizottság képviselőjében M. Kellerbauer és D. Martin, meghatalmazotti minőségben,
- az EFTA Felügyeleti Hatósága képviselőjében M. Moustakali, X. Lewis és M. Schneider, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2015. november 12-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló, 2004. április 29-i 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 166., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 5. kötet, 72. o.) 5. cikkének, valamint az EUMSZ 45. cikk értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet a Vorarlberger Gebietskrankenkasse (vorarlbergi területi egészségbiztosítási pénztár, a továbbiakban: egészségbiztosítási pénztár) és egyrészt A. Knauer, másrészt a Landeshauptmann von Vorarlberg (Vorarlberg tartomány kormányzója) közötti jogvita keretében, a liechtensteini nagyhercegségbeli foglalkoztatói nyugdíjrendszerből havi rendszerességgel kapott nyugellátás után az osztrák egészségbiztosítási rendszerbe történő járulékfizetésre vonatkozó, A. Knauert terhelő kötelezettség tárgyában terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A 883/2004 rendelet (9) preambulumbekzdése szerint:

„A Bíróság számos esetben kifejtette véleményét az ellátásokra, jövedelmekre és tényállásokra vonatkozó egyenlő bánásmód [helyesen: az ellátások, jövedelmek és tények azonos kezelésének] lehetőségéről; ezt az elvet kifejezetten el kell fogadni, és fejleszteni kell a bírósági határozatok lényegének és szellemének tiszteletben tartása mellett.”

- 4 Az említett rendeletnek „A rendelet alkalmazási köre” című 3. cikke következőképpen rendelkezik:

„(1) E rendelet alkalmazandó a következő szociális biztonsági ágakat érintő valamennyi jogszabályra:

[...]

d) öregségi ellátások;

[...]”

- 5 Ugyanezen rendeletnek „Az ellátásokkal, jövedelmekkel, tényállásokkal és eseményekkel kapcsolatos egyenlő bánásmód [helyesen: Az ellátások, jövedelmek, tények és események azonos kezelése]” című 5. cikke értelmében:

„E rendelet eltérő rendelkezései hiányában, és a megállapított különös végrehajtási rendelkezések fényében a következőket kell alkalmazni:

- a) ha az illetékes tagállam jogszabályai szerint a szociális biztonsági ellátások és egyéb jövedelmek kézhezvétele meghatározott jogkövetkezményekkel jár, az ilyen jogszabályok vonatkozó rendelkezéseit ugyancsak alkalmazni kell az olyan egyenértékű ellátások kézhezvételére, amelyeket egy másik tagállam jogszabályai alapján szereznek, illetve egy másik tagállamban szerzett jövedelemre;
- b) ha az illetékes tagállam jogszabályai szerint a jogkövetkezmények meghatározott tényállás [helyesen: tények] vagy események bekövetkezésének tulajdoníthatók, az említett tagállamnak a hasonló tényállások [helyesen: tények] vagy események bármely tagállamban történő bekövetkezését oly módon kell figyelembe vennie, mintha azok a saját területén következtek volna be.”
- 6 A 883/2004 rendeletnek „A tagállamok nyilatkozatai e rendelet alkalmazási köréről” című 9. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a tagállamok írásban értesítik az Európai Bizottságot többek között az e rendelet 3. cikkében említett jogszabályokról és rendszerekről.
- 7 Az említett rendelet „Nyugdíjasok által fizetendő járulékok” című 30. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Egy tagállam azon intézménye, amely az általa alkalmazott jogszabályok szerint felelős a betegségi [...] ellátások fedezeteként fizetendő járulékok levonásáért, abban a mértékben követelheti és szedheti be az általa alkalmazott jogszabályok szerint számított levonásokat, amennyire az említett tagállam egy intézményének az ellátások költségét viselnie kell [...].

(2) Ha [...] a betegségi, anyasági és azzal egyenértékű apasági ellátások fedezeteként az érintett nyugdíjas lakóhelye szerinti tagállam jogszabályai alapján járulékot kell fizetni, vagy hasonló összegeket vonnak le, az ilyen járulékokat nem lehet beszedni azon az alapon, hogy a nyugdíjas ott rendelkezik lakóhellyel.”

- 8 A 883/2004 irányelvnek „A halmozódás megakadályozását szolgáló szabályok” címet viselő 53. cikkének (1) bekezdése előírja:

„Az ugyanazon személy által szerzett biztosítási és/vagy tartózkodási idő alapján kiszámított vagy nyújtott rokkantsági, öregségi vagy túlélő hozzátartozói ellátások halmozódását azonos típusú ellátások halmozódásának kell tekinteni.”

- 9 A szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet végrehajtására vonatkozó eljárás megállapításáról szóló, 2009. szeptember 16-i 987/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 284, 1. o.) „Nyugdíjasok által fizetendő járulékok” című 30. cikke értelmében:

„Ha egy személy egynél több tagállamból kap nyugdíjat, a kifizetett összes nyugdíjból levont járulékok összege semmilyen körülmények között nem lehet magasabb, mint az olyan személytől levont összeg, aki az illetékes tagállamtól azonos összegű nyugdíjat kap.”

- 10 A 883/2004 és a 987/2009 rendelet Liechtensteinben is alkalmazandó az EGT-megállapodás VI. mellékletének (Szociális biztonság) és 37. jegyzőkönyvének módosításáról szóló, 2011. július 1-jei 76/2011 [Európai Gazdasági Térség] vegyes bizottsági határozat (HL 2011. L 262., 33. o.) értelmében.

Az osztrák jog

- 11 A társadalombiztosítási törvénykönyv (Allgemeines Sozialversicherungsgesetz) a 2010. évi 2. társadalombiztosítási módosító törvény (2010. évi 2. Sozialversicherungs-Änderungsgesetz 2010, BGBl. I, 102/2010. sz., a továbbiakban: társadalombiztosítási törvénykönyv) szerinti változata 73a. §-ának (1) bekezdése kimondja:

„Amennyiben valamely személy

– a [883/2004 rendelet] [...]

[...]

hatálya alá tartozó külföldi nyugdíjban részesül, úgy abban az esetben, ha a külföldi nyugdíjban részesülő személy jogosult egészségbiztosítási ellátásokra, e külföldi nyugdíj után is egészségbiztosítási járulékot kell fizetni a 73. § (1) és (1a) bekezdése alapján. E járulék a külföldi nyugdíj kifizetésekor válik esedékessé.”

- 12 A társadalombiztosítási törvénykönyv által létrehozott osztrák nyugdíjrendszert illetően a kérdést előterjesztő bíróság kifejti, hogy a – biztosítottakat különösen az életkorhoz kapcsolódó kockázatokkal szemben védő – nyugdíjbiztosítás célja, hogy lehetővé tegye a biztosított számára a nyugdíjba menetele előtt folytatott életvitel megfelelő módon való fenntartását. Az öregségi nyugdíj nyújtásának feltétele nem csak az, hogy a biztosított elérje a rendes nyugdíjkorhatárt, hanem az is, hogy bizonyos időn keresztül kötelezően biztosított legyen. Főszabály szerint kötelezően biztosított minden, valamely munkáltatónál a csekély mértékű díjazással járó foglalkoztatás mértékét meghaladóan foglalkoztatott munkavállaló. A kötelező nyugdíjbiztosítás keretében biztosított személyeknek lehetőségük van arra, hogy a rendszeren járó nyugellátáson túlmenő nyugdíjkiegészítés megszerzése céljából egy meghatározott összeget meg nem haladó éves járulékösszeg befizetése mellett szabadon gondoskodjanak kiegészítő biztosításukról. A felosztó-kirovó nyugdíjbiztosítási rendszerben a befizetett járulékokat közvetlenül az ellátások fedezetére fordítják. A nyugdíjbiztosítás kezelését a biztosítótársaságok látják el.

A liechtensteini jog

- 13 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy a liechtensteini nyugdíjrendszer három pilléren, az öregségi és túlélő hozzátartozói biztosításon (első pillér), a foglalkoztatói nyugdíjrendszeren (második pillér) és a kiegészítő magánbiztosításon (harmadik pillér) alapul.
- 14 Míg az öregségi és túlélő hozzátartozói biztosítás járulékfizetésen alapuló, járulékbévetelből fedezett rendszer, a foglalkoztatói nyugdíjrendszerről szóló 1987. október 20-i törvényben (Gesetz über die betriebliche Personalvorsorge) szabályozott foglalkoztatói nyugdíjrendszer tőkefedezeti rendszer. E rendszer az öregségi és túlélő hozzátartozói biztosítási rendszerhez, valamint a munkaviszonyhoz kapcsolódik. A foglalkoztatói nyugdíjrendszerben való biztosítás főszabály szerint kötelező és az öregségi és túlélő hozzátartozói biztosítással együtt lehetővé kell tennie a biztosított számára a nyugdíjba menetele előtt általa folytatott életvitelnek megfelelő életvitel fenntartását. A foglalkoztatói nyugdíjrendszer működtetése főszabály szerint a munkáltató által létrehozandó vagy igénybe vett szervezet, azaz nyugdíjbiztosítási intézmény feladata. Ezen intézmények szorítkozhatnak a törvény által előírt minimális ellátások nyújtására, vagy pedig – ugyanezen jogi és szervezeti keretek között – e minimális ellátásokon túlmenően magasabb összegű ellátások folyósítását is biztosíthatják. A foglalkoztatói nyugdíjrendszer meghatározása és szervezete nagymértékben nem az öregség kockázata által érintett személyek saját kezdeményezésétől és kialakítási akaratától függ.

- 15 A Liechtensteini Nagyhercegség által a 883/2004 rendelet 9. cikkével összhangban benyújtott értesítés szerint a foglalkoztatói nyugdíjrendszerről szóló törvény e rendelet hatálya alá tartozik.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 16 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy A. Knauer és R. Mathis Ausztriában lakik, és a társadalombiztosítási törvénykönyv értelmében osztrák nyugdíjban részesülő személyekként egészségbiztosítással rendelkeznek. Mivel ők korábban Svájcban és Liechtensteinben végeztek munkát, a liechtensteini foglalkoztatói nyugdíjrendszer egyik pénztára (a továbbiakban: liechtensteini nyugdíjpénztár) által nyújtott öregségi nyugdíjban részesülnek.
- 17 Az egészségbiztosítási pénztár A. Knauert és R. Mathist 2011 októberétől a liechtensteini nyugdíjpénztár által havi rendszerességgel nyújtott nyugellátás után egészségbiztosítási járulék fizetésére kötelezte.
- 18 Vorarlberg tartomány kormányzója a két, 2013. december 10-i határozatában arra hivatkozva csökkentette az A. Knauer és R. Mathis által fizetendő egészségbiztosítási járulékok összegét, hogy a 883/2004 rendelet és így a társadalombiztosítási törvénykönyv 73a. cikke szerinti járulékfizetési kötelezettség a foglalkoztatói nyugdíjrendszernek csak egy bizonyos, azaz a törvény által előírt minimális ellátásokhoz kapcsolódó részére vonatkozik. Ezzel szemben a foglalkoztatói nyugdíjrendszerről szóló törvény által előírt, a minimális ellátásoknál nagyobb összegű ellátásoknak megfelelő kiegészítő rész nem tartozik az említett rendelet hatálya alá. Ugyanez a helyzet a liechtensteini foglalkoztatói nyugdíjrendszer azon részét illetően, amely a foglalkoztatói nyugdíjrendszerről szóló törvény hatálybalépését, azaz 1989. január 1-jét megelőzően befizetett járulékokra tekintettel nyújtott ellátásokhoz kapcsolódik. E részt ugyanolyan módon kell kezelni, mint a kiegészítő részt.
- 19 Az egészségbiztosítási pénztár mindkét határozattal szemben, A. Knauer pedig az őt érintő határozattal szemben keresetet indított a kérdést előterjesztő bíróság előtt. Az egészségbiztosítási pénztár szerint a fizetendő járulékokat a liechtensteini nyugdíjpénztár által A. Knauer és R. Mathis részére havi rendszerességgel nyújtott nyugellátás teljes összege alapján kell kiszámítani, noha A. Knauer szerint e nyugellátások után egyáltalán nem kell járulékot fizetni.
- 20 A kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint az öregségi nyugdíjak nyújtására vonatkozó, egyrészt a társadalombiztosítási törvénykönyv, másrészt a foglalkoztatói nyugdíjrendszerről szóló törvény által előírt feltételek összehasonlítása látszólag inkább amellet szól, hogy a 883/2004/EK rendelet 5. cikkének a) pontja értelmében vett egyenértékű ellátásokról van szó. E bíróság úgy véli, hogy ez utóbbi nyugellátások e rendelet hatálya alá tartoznak. Az említett nyugellátások ugyanis a kérdéses államnak az öregségi ellátásokkal kapcsolatos szociális biztonsági ágra, illetve rendszerre vonatkozó jogszabályain alapulnak, ráadásul a Liechtensteini Nagyhercegség a foglalkoztatói nyugdíjrendszerről szóló törvény egészére vonatkozóan olyan értesítést nyújtott be, amely szerint az az említett rendelet tárgyi hatálya alá tartozik.
- 21 A kérdést előterjesztő bíróság ugyanakkor nem tartja kizártnak egyrészt, hogy a liechtensteini foglalkoztatói nyugdíjrendszer – függetlenül attól, hogy a koordinált nyugdíjrendszerek kategóriájába tartozik, melyet az említett értesítés egyértelművé tett – tekintettel arra, hogy a biztosítottak részére lehetővé teszi, hogy saját nyugdíjrendszerüket önálló módon alakítsák ki, nem tekinthető egyenértékűnek ugyanezen rendelet 5. cikke értelmében, másrészt hogy az említett nyugdíjrendszer által nyújtott ellátások összességének az osztrák egészségbiztosítási járulékalapba történő bevonása jogellenes intézkedésnek tekintendő, mivel korlátozza az EUMSZ 45. cikk szerinti szabad mozgás gyakorlását.

- 22 Ilyen körülmények között a Verwaltungsgerichtshof (legfelsőbb közigazgatási bíróság) felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjesztette a Bíróság elé:

„Úgy kell-e értelmezni [a 883/2004 rendelet] 5. cikkét az EUMSZ 45. cikkre tekintettel, hogy a valamely foglalkoztatói nyugdíjrendszer (olyan nyugdíjrendszer, mint a liechtensteini nyugdíjrendszer jelen ügybeli »második pillére«, amelyet az állam vezetett be, és amely állami garancia mellett működik, amelynek célja a korábban megszokott életvitelnek megfelelő életvitel fenntartásának lehetővé tétele, a tőkefedezeti elv alapján működik, főszabály szerint kötelező, de a törvény által előírt minimális mértéket meghaladó, a törvény által előírt kötelezőn felüli járulékokat és ennek megfelelően magasabb összegű ellátásokat is előírhat, és működtetése a munkáltató által létrehozandó vagy igénybe vett nyugdíjintézet feladata) keretében nyújtott öregségi nyugdíj és a valamely kötelező nyugdíjrendszer (olyan nyugdíjrendszerből, mint a jelen ügybeli osztrák nyugdíjrendszer, amelyet szintén az állam vezetett be, és amely szintén állami garancia mellett működik, amelynek célja szintén a korábban megszokott életvitelnek megfelelő életvitel fenntartásának lehetővé tétele, de a felosztó-kirovó elv alapján működik, kötelező, és működtetése törvény által létrehozott nyugdíjbiztosítási intézmények feladata) keretében nyújtott öregségi nyugdíj az említett rendelkezés értelmében véve »egyenértékű«?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

- 23 Előzetesen hangsúlyozni kell először is, hogy mivel a 883/2004 rendelet 9. cikke szerinti nyilatkozat tartalmazta az öregségi ellátásokat, azok e rendelet hatálya alá tartoznak (lásd ebben az értelemben: Mora Romero-ítélet, C-131/96, EU:C:1997:317, 25. pont; Pérez García és társai ítélet, C-225/10, EU:C:2011:678, 36. pont).
- 24 Nem vitatott, hogy a 883/2004 rendelet alkalmazása céljából tagállamnak tekintendő Liechtensteini Nagyhercegség által az e rendelet 9. cikke alapján tett nyilatkozat az alapügyben szóban forgó foglalkoztatói nyugdíjrendszer egészére irányult. Az e rendszer által nyújtott öregségi ellátásokat az említett rendelet hatálya alá tartozónak kell tekinteni.
- 25 Másodsor, noha a kérdés általánosságban a 883/2004 rendelet 5. cikkére utal, az valójában az ezen rendelet 5. cikkének a) pontja értelmében vett „egyenértékű ellátások” fogalmának értelmezésére irányul.
- 26 E feltételek között a kérdést előterjesztő bíróság által feltett kérdés úgy értendő, hogy az arra keres választ, hogy az említett rendelet 5. cikkének a) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy olyan körülmények között, mint amelyek az alapügyben felmerültek, az egyik tagállam foglalkoztatói nyugdíjrendszere által és a valamely más tagállam törvény által előírt, ugyanazon rendelet hatálya alá tartozó nyugdíjrendszere által nyújtott öregségi ellátások e rendelkezés értelmében egyenértékű ellátásoknak minősülnek.
- 27 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlat értelmében valamely uniós jogi rendelkezés, jelen esetben a 883/2004 irányelv 5. cikke a) pontja tartalmának meghatározása érdekében tekintettel kell lenni annak mind a megfogalmazására, mind az összefüggéseire és céljaira (lásd különösen: Angerer-ítélet, C-477/13, EU:C:2015:239, 26. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 28 E rendelkezés szövege nem utal arra, hogy hogyan kell értelmezni az „egyenértékű ellátások” kifejezést. Ugyanakkor, ahogy a főtanácsnok indítványa 54. pontjában érvelt, továbbá ellentétben azzal, amit a Bizottság sugallt, a 883/2004 rendelet 5. cikkének a) pontja értelmében vett „egyenértékű ellátások” fogalmának jelentése nem feltétlenül egyezik meg az e rendelet 53. cikkében szereplő „azonos típusú ellátások” fogalmának jelentésével. Ugyanis, ha az uniós jogalkotó az ítélkezési gyakorlatban az „azonos típusú ellátások” ezen fogalmának a halmazódást tiltó szabályok alkalmazásával összefüggésben történő értelmezésére vonatkozóan kialakított ismérveket kívánta volna alkalmazni, akkor ugyanazon kifejezéseket használta volna a tények azonos kezelése elvének alkalmazása keretében.

- 29 A 883/2004 rendelet 5. cikke a) pontjának vonatkozásában – amint arra az osztrák kormány is hivatkozik – kétségtelenül igaz, hogy egyéb rendelkezések, mint például e rendelet 30. pontja és a 987/2009 rendelet 30. pontja, azon feltételek szabályozására irányulhatnak, amelyek mellett valamely tagállam intézménye, olyan körülmények között, mint amelyek az alapügyben felmerültek, a betegségi ellátások fedezetéül szolgáló levonásokat követelheti és beszedheti. E körülmény ugyanakkor önmagában nem zárja ki azt, hogy ezen 5. cikk a) pontja is szabályozhassa e feltételeket.
- 30 Végezetül a 883/2004 rendelet 30. cikkéből és a 987/2009 rendelet 30. cikkéből kitűnik, hogy e cikkek bizonyos konkrét korlátozásokat vezetnek be a tagállamokat megillető azon lehetőséget illetően, hogy többek között a betegségi ellátások fedezetéül szolgáló levonásokat követeljék és beszedjék. Így az említett cikkeknek nem feladata, hogy e követelést és beszedést olyan módon szabályozzák, hogy a 883/2004 rendelet 5. cikkének bevezető mondata értelmében ugyanezen követelést és ugyanezen beszedést kizárják az említett 5. cikk a) pontjának hatálya alól.
- 31 A 883/2004 rendelet 5. cikkének a) pontját illetően e rendelet (9) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy az uniós jogalkotó az említett rendelet szövegében kívánta bevezetni az ellátások, jövedelmek és tények azonos kezelésének az ítélkezési gyakorlatban kialakított elvét annak a bírósági határozatok lényegének és szellemének tiszteletben tartása mellett történő fejlesztése érdekében.
- 32 Így először is azt kell kiemelni, hogy két öregségi ellátás nem tekinthető egyenértékűnek az említett rendelet 5. cikkének a) pontja értelmében kizárólag amiatt, hogy mind a két ellátás ugyanazon rendelet hatálya alá tartozik. Ugyanis, azon túl, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata nem támasztja alá az ilyen értelmezést, ez az értelmezés alkalmas arra, hogy az egyenértékűség követelményét megfossza az említett rendelkezés által előírt és az uniós jogalkotó által megkívánt tartalmától, mivel e rendelkezés mindenképpen csak az említett rendelet hatálya alá tartozó ellátásokra alkalmazandó.
- 33 Ezt követően, különösen az olyan öregségi ellátásokat illetően, mint az alapügyben szereplők, továbbá figyelembe véve a Bíróságnak az uniós jogalkotó által a 883/2004 rendelet (9) preambulumbekzdésében hivatkozott ítélkezési gyakorlatát, az „egyenértékű ellátásoknak” az e rendelet 5. cikkének a) pontja értelmében vett fogalmát úgy kell értelmezni, hogy az lényegében két, egymással összehasonlítható öregségi ellátásra vonatkozik (lásd ebben az értelemben: Klöppel-ítélet, C-507/06, EU:C:2008:110, 19. pont).
- 34 Az ilyen öregségi ellátások összehasonlítható jellegét illetően az ezen ellátások és az azokat bevezető rendelkezések által követett célt is figyelembe kell venni (lásd analógia útján: O-ítélet, C-432/14, EU:C:2015:643, 33. pont).
- 35 Az alapügyet illetően magából a kérdés szövegéből kitűnik, hogy a liechtensteini foglalkoztatói nyugdíjrendszer és az osztrák kötelező nyugdíjrendszer által nyújtott öregségi ellátások arra a közös célra irányulnak, hogy biztosítottjaik számára a nyugdíjba menetelük előtti életszínvonaluknak megfelelő életszínvonal fenntartását biztosítsák.
- 36 Ebből következik, hogy az olyan öregségi ellátásokat, mint az alapügyben szóban forgó ellátások, egymással összehasonlíthatónak kell minősíteni. E tekintetben – amint azt a főtanácsnok indítványának 60. pontjában hangsúlyozta – az a körülmény, hogy eltérések állnak fenn többek között az ellátásokra való jogosultság megszerzésével vagy a biztosítottak azon lehetőségével kapcsolatban, hogy fakultatív kiegészítő ellátásokban részesüljenek, nem igazolhat eltérő következtetést.
- 37 Végül látszólag nem igazolható objektív módon, hogy a szóban forgó öregségi ellátásokat nem kezelik azonos módon olyan körülmények között, mint amelyek az alapügyben felmerültek. Adott esetben lehetőség lenne ilyen igazolásra, ha – amint arra az EFTA Felügyeleti Hatósága joggal rámutatott – a liechtensteini foglalkoztatói nyugdíjrendszer által nyújtott öregségi ellátásokból a betegségi ellátások

fedezetül szolgáló járulékokat úgy szednék be Ausztriában, hogy ilyen járulékokat már Liechtensteinben is beszedtek. A Bíróság elé terjesztett iratokból azonban nem tűnik ki, hogy az alapügy körülményei között ez az eset állna fenn.

- 38 Következésképpen a feltett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 883/2004 rendelet 5. cikkének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy olyan körülmények között, mint amelyek az alapügyben felmerültek, az egyik tagállam foglalkoztatói nyugdíjrendszere által és a valamely más tagállam törvény által előírt, ugyanazon rendelet hatálya alá tartozó nyugdíjrendszere által nyújtott öregségi ellátások e rendelkezés értelmében egyenértékű ellátásoknak minősülnek, mivel mindkét ellátásfajta arra a közös célra irányul, hogy a biztosítottjaik számára a nyugdíjba menetelük előtti életszínvonaluknak megfelelő életszínvonal fenntartását biztosítsa.

A költségekről

- 39 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

A szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló, 2004. április 29-i 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 5. cikkének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy olyan körülmények között, mint amelyek az alapügyben felmerültek, az egyik tagállam foglalkoztatói nyugdíjrendszere által és a valamely más tagállam törvény által előírt, ugyanazon rendelet hatálya alá tartozó nyugdíjrendszere által nyújtott öregségi ellátások e rendelkezés értelmében egyenértékű ellátásoknak minősülnek, mivel mindkét ellátásfajta arra a közös célra irányul, hogy a biztosítottjaik számára a nyugdíjba menetelük előtti életszínvonaluknak megfelelő életszínvonal fenntartását biztosítsa.

Aláírások